

BUDSKAB FRA HANS HELLIGHED PAVE LEO XIV TIL 100-ÅRS VERDENSMISSIONSDAG 2026

ÉN I KRISTUS, FORENET I MISSION

Kære brødre og søstre,

Til Verdensmissionsdagen 2026, som markerer hundredåret for en fest, der blev indstiftet af Pius XI, og som ligger Kirken meget nær, har jeg valgt temaet "Én i Kristus, forenet i mission". Efter jubilæumsåret ønsker jeg at opmuntre hele Kirken til at fortsætte sin missionsrejse med glæde og iver i Helligånden. Dette kræver hjerter forenet i Kristus, forsonede fællesskaber og i alle en villighed til at samarbejde med gavmildhed og tillid.

Når vi reflekterer over at være ét i Kristus og forenet i mission, lad os da lade os lede og inspirere af den guddommelige nåde, "til at forny i os selv ilden fra vores missionskald" og sammen gå fremad i engagementet i evangelisering i denne "nye missionærtidsalder" i Kirkens historie (Prædiken, Jubilæum for missionsverdenen og migranterne, 5. oktober 2025).

1. Én i Kristus – Missionære disciple forenet i ham og med vores brødre og søstre

Mysteriet om forening med Kristus ligger i hjertet af missionen. Før sin lidelse bad Jesus til Faderen: "At de alle må være ét. Ligesom du, Fader, er i mig, og jeg i dig, må de også være i os" (Joh 17,21). Disse ord afslører Jesu dybeste ønske, såvel som Kirkens identitet som et fællesskab af hans disciple. Det vil sige et fællesskab, der udspringer af Treenigheden, og som fortsat opretholdes af Treenigheden. Et fællesskab i tjeneste for broderskab mellem alle mennesker og harmoni med hele skabningen.

At være kristen handler ikke primært om praksis eller ideer; det er et liv i forening med Kristus, hvor vi deler hans sønlige forhold til Faderen i Helligånden. Det betyder at blive i Kristus, som grene på vintræet (jf. Joh 15,4), fordybet i Treenighedens liv. Denne forening giver anledning til gensidig fællesskab mellem troende og er kilden til al missionerende frugtbarhed. Ja, ligesom Sankt Johannes Paul II lærte, "repræsenterer fællesskabet både kilden til og frugten af mission" (Apostolsk formaning Christifideles Laici, 32).

I denne sammenhæng er Kirkens primære missionsansvar at forny og opretholde åndelig og broderlig enhed blandt sine medlemmer. I mange situationer møder vi konflikter, polarisering, misforståelser og mangel på gensidig tillid. Når dette sker, selv inden for vores fællesskaber, underminerer det vores vidnesbyrd. Den evangeliserende mission, som Kristus betroede sine disciple, kræver frem for alt hjerter, der er forsonede og ivrige efter fællesskab. Derfor er det vigtigt at intensivere den økumeniske indsats med alle kristne kirker og bygge videre på de muligheder, der opstår ved den fælles fejring af 1700-årsdagen for Nikæakoncilet.

Sidst, men ikke mindst kalder det at være "ét i Kristus" os til at holde blikket rettet mod Herren, så han virkelig kan være i centrum for vores liv og fællesskaber, centrum for hvert ord, hver handling og hvert mellemmenneskeligt forhold, hvilket får os til at sige med forbløffelse: "Det er ikke længere jeg, der lever, men Kristus, der lever i mig" (Gal 2,20). Ved konstant at lytte til hans ord og gennem sakramenternes nåde vil det være muligt for os at blive levende sten i Kirken. I dag er Kirken kaldet til at tage de grundlæggende temaer op fra Det Andet Vatikankoncil. Som den hellige Paulus siger, "forkynder vi ikke os selv, men vi forkynder Jesus Kristus som Herre" (2 Kor 4,5). Af denne grund gentager jeg hellige pave Paul VI 's ord: "Der er ingen sand evangelisering, hvis navnet, læren, livet, løfterne, riget og mysteriet om Jesus fra Nazareth, Guds søn, ikke forkyndes" (Apostolsk formaning Evangelii Nuntiandi , 22). Denne proces med ægte evangelisering begynder i hjertet af hver kristen for at nå hele menneskeheden. Derfor, jo mere forenede vi er i Kristus, desto bedre vil vi være i stand til sammen at udføre den mission, som han betror os.

2. Forenet i mission – Så verden må tro på Kristus, Herren

Disciplenes enhed er ikke et mål i sig selv; den er rettet mod mission. Jesus siger dette klart: "For at verden kan tro, at du har udsendt mig" (Joh 17,21). Det er gennem vidnesbyrdet fra et forsonet, broderligt og forenet fællesskab, at forkyndelsen af evangeliet får sin fulde kommunikative kraft.

Fra dette perspektiv er det værd at huske den salige Paolo Mannas motto: "Hele Kirken for hele verdens omvendelse", som kortfattet udtrykker det ideal, der inspirerede oprettelsen af den pavelige missionsunion i 1916. På dens 110 -års jubilæum udtrykker jeg min taknemmelighed og velsignelse for dens engagement i at inspirere og danne præsters, indviede personers og lægfolks missionsånd og fremme enheden i alle evangeliseringens indsatser. Faktisk er ingen døbt person fritaget for eller ligeglad med

mission: alle deltager, hver især i henhold til deres eget kald og livsvilkår, i det store arbejde, som Kristus har betroet sin kirke. Som pave Frans gentagne gange har mindet os om, er forkyndelsen af evangeliet en handling, der altid er harmonisk, fælles og synodal.

Af denne grund betyder enhed i mission at beskytte og pleje spiritualiteten i fællesskab og missionær samarbejde. Ved dagligt at fremme denne indstilling lærer den guddommelige nåde os gradvist at se vores brødre og søstre gennem troens øjne. Vi lærer også med glæde at genkende det gode, som Ånden inspirerer i hvert menneske, at omfavne mangfoldighed som en skat, at bære hinandens byrder og altid at søge den enhed, der kommer ovenfra. Ja, vi deler alle i én mission i "én Herre, én tro, én dåb, én Gud og alles Fader, som er over alle og gennem alle og i alle" (Ef 4,5-6). Denne spiritualitet udgør det daglige udtryk for missionær discipelskab. Den hjælper os med at genvinde en universel vision om Kirkens evangeliserende mission og at overvinde manglen på koordinerede indsatser og dannelsen af splittelser blandt den ene Herres tilhængere - såsom "Jeg tilhører Paulus", "jeg tilhører Apollos" (jf. 1 Kor 1,10-12).

Det siger sig selv, at missionær enhed ikke bør forstås som ensartethed, men snarere som en konvergens af forskellige karismer med samme formål, nemlig at synliggøre Kristi kærlighed og invitere alle til at møde ham. Evangelisering opnås, når lokale samfund samarbejder med hinanden, og når kulturelle, åndelige og liturgiske forskelle udtrykkes fuldt og harmonisk i den samme tro. Jeg opfordrer derfor alle institutioner i Kirken til at styrke deres følelse af kirkeligt missionærfællesskab og til at udvikle kreative og konkrete måder at samarbejde med hinanden for og i missionen.

I denne forbindelse vil jeg gerne takke de pavelige missionsselskaber for deres indsats for missionssamarbejdet, som jeg oplevede med taknemmelighed under min tjeneste i Peru. Disse selskaber - Troens Udbredelse, Børns mission, Sankt Peter Apostlen og Den pavelige missionsunion - fortsætter med at pleje og skabe missionsbevidsthed for troende i alle aldre og fremme et netværk af bøn og næstekærlighed, der forbinder samfund over hele verden. Her er det værd at bemærke, at grundlæggeren af Troens Udbredelsesselskab, den salige Pauline Marie Jaricot, indstiftede den levende rosenkrans for to hundrede år siden. Selv i dag samler den fortsat mange af de troende over hele verden for at bede for ethvert åndeligt og missionært behov. Det er også værd at huske, at Pius XI, efter et forslag fra Troens Udbredelsesselskab, indstiftede Verdensmissionsdagen i 1926. De årlige offergaver, der indsamles på

denne dag, uddeles af selskabet på pavens vegne for at støtte de forskellige behov i Kirkens mission. De fire selskaber spiller derfor, som helhed og hver især i sin egen specificitet, stadig en værdifuld rolle for hele Kirken. De er et levende tegn på enhed og kirkeligt missionsfællesskab. Jeg inviterer alle til at arbejde sammen med dem i en taknemmelig ånd.

3. Mission til kærlighed – At forkynde, leve og dele Guds trofaste kærlighed

Hvis enhed er betingelsen for mission, er kærlighed dens essens. Den gode nyhed, som vi er sendt ud for at forkynde for verden, er ikke et abstrakt ideal; det er evangeliet om Guds trofaste kærlighed, som blev kød i Jesu Kristi ansigt og liv.

Disciplenes og Kirkens mission som helhed er at fortsætte Kristi mission i Helligånden: en mission født af kærlighed, levet i kærlighed og fører til kærlighed. Faktisk konkluderer Herren selv i sin store bøn til Faderen før sin lidelse, efter at have påkaldt enhed blandt sine disciple: "så den kærlighed, som du har elsket mig med, må være i dem, og jeg i dem" (Joh 17,26). Drevet af Kristi kærlighed gik apostlene derefter ud for at evangelisere for Kristus (jf. 2 Kor 5,14). På samme måde har mange kristne - martyrer, bekendere og missionærer - gennem århundrederne givet deres liv for at gøre denne guddommelige kærlighed kendt for verden. Således, vejledt af Helligånden, kærlighedens Ånd, vil Kirkens evangeliserende mission fortsætte indtil tidernes ende.

Jeg vil gerne udtrykke min særlige taknemmelighed til nutidens Ad Gentes-missionærer. Ligesom Sankt Frans Xavier har de forladt deres hjemland, deres familier og al tryghed for at forkynde evangeliet og bringe Kristus og hans kærlighed til steder, der ofte er udfordrende, fattige, konfliktfyldte eller kulturelt fjerne. Trods modgang og menneskelige begrænsninger fortsætter de med at give sig selv med glæde, fordi de ved, at Kristus selv og hans evangelium er de største skatte, vi kan tilbyde. Gennem deres udholdenhed viser de, at Guds kærlighed overskrider alle barrierer. Verden har stadig brug for disse modige vidner om Kristus, og kirkelige fællesskaber har stadig brug for nye missionærkald. Vi skal altid holde dem tæt på vores hjerter og uophørligt bede til Faderen for dem. Må han give os gaven af unge mennesker og voksne, der er villige til at forlade alt for at følge Kristus på evangeliseringens vej, helt til jordens ende!

Fylدت med beundring for mandlige og kvindelige missionærer, retter jeg en særlig appel til hele Kirken om at slutte sig til dem i

evangeliseringsmissionen gennem vidnesbyrdet om vores liv i Kristus, gennem bøn og gennem vores bidrag til missionerne. Som hellige Frans af Assisi sagde: "Kærlighed bliver ikke elsket," og vi ser særligt hen til ham på 800-årsdagen for hans bortgang til himlen. Lad os finde inspiration i hans ønske om at leve i Herrens kærlighed og at give den videre til dem, både nær og fjern, for, som han sagde, "denne kærlighed, som har elsket os meget, skal elskes meget" (hellige Bonaventura af Bagnoregio, Sankt Frans' liv, kap. IX, 1; Fonti Francescane, 1161). Lad os også lade os inspirere af den hellige Thérèse af Jesusbarnets iver, som erklærede, at hun ville fortsætte sin mission selv efter døden: "Jeg vil i himlen ønske det samme, som jeg gør nu på jorden: at elske Jesus og at få ham elsket" (Brev 220 til abbed Bellière, 24. februar 1897).

Inspireret af disse vidnesbyrd, lad os alle forpligte os til at bidrage til den store mission med evangelisering – som altid er et kærlighedsværk – i overensstemmelse med vores eget kald og de gaver, vi har modtaget. Jeres bønner og praktiske støtte, især på Verdensmissionsdagen, vil være en stor hjælp til at bringe evangeliet om Guds kærlighed til alle, især de fattigste og dem, der har mest brug for det. Enhver gave, uanset hvor lille, bliver en meningsfuld handling af missionærfællesskab. Jeg fornyer min inderlige taknemmelighed "for alt, hvad I vil gøre for at hjælpe mig med at hjælpe missionærer over hele verden" (Videobesked til Verdensmissionsdagen 2025, 19. oktober 2025). For at fremme åndelig fællesskab giver jeg jer min velsignelse med denne enkle bøn:

Hellige Fader, gør os ét i Kristus, rodfæstet i hans kærlighed, der forener og fornyer. Må alle medlemmer af Kirken være forenede i mission, lydige over for Helligånden, modige i at vidne om evangeliet, forkynde og dagligt legemliggøre din trofaste kærlighed til alle skabninger.

Velsign alle missionærmænd og -kvinder, støt dem i deres bestræbelser og våg over dem i håb!

Maria, missionens dronning, ledsag vores evangeliseringsarbejde i alle verdenshjørner: gør os til fredens redskaber, og giv hele verden mulighed for at genkende det frelsende lys i Kristus. Amen.

Fra Vatikanet, 25. januar 2026, tredje søndag i den almindelige tid, festen for Sankt Paulus' omvendelse

LEO PP. XIV